

Farní ves Lštění, dříve také zvaná Svatý Vojtěch, je vzdálena od Vimperka 7 km východním směrem. Leží v nadmořské výšce 890m. Pověst praví, že se zde zastavil svatý Vojtěch na jedné ze svých cest do Říma. První písemná zmínka o místě je z roku 1352, ale existence románského kostela, na jehož místě byl v letech 1739 - 1741 podle Martinelliho plánů postaven kostel barokní, svědčí o starším původu. Svatému Vojtěchu, biskupu a mučedníkovi, je také zdejší chrám zasvěcen. Fara zde byla již ve 14. století. V průběhu třicetileté války zanikla a kostel byl filiální k Vimperku, případně k Bohumilicím. Roku 1718 byla fara obnovena a k ní byl jako filiální přidělen i kostel v (Šumavských) Hošticích. Farní obvod poté, co v Šumavských Hošticích byla ustavena r. 1786 lokalie, již nedoznal žádných změn a patří sem Lštění, Dvorec a Libotyně, které byly v minulosti součástí vimperského panství, Mojkov z bývalého panství Volyně, Dáchov z vlachovobřežského panství a Radhostice z panství Lčovice. Obyvatelstvo všech těchto vsí bylo vesměs české národnosti. Státní okresní archiv v Prachaticích ve fondu římskokatolického farního úřadu ve Lštění uchovává celkem 21 soupisů osadníků z let 1818-1824, 1830, 1832-1835, 1837, 1839, 1840, 1851-1855, 1857 a poslední z let 1858-1859. Nejstarší z těchto soupisů zaznamenává následující příjmení:

Ašerl, Auředník
Benda, Blažek, Budín,
Ernst, Fleischmann, Fořt,
Habrda, Hálek, Havel, Holeček, Horejš, Houska, Hrabě, Hubáček,
Chvosta, Janda, Jiroušek,
Kabelík, Kolář, Kosmata, Kotál, Kotrc, Kovář, Krejčí, Kruber, Křížek, Kuneš, Kurka, Kůs, Kutheil,
Mácha, Marčan, Marek, Markytán, Mathäusl, Michálek, Mikeš, Mixa, Müller,
Nachlinger, Novotný,
Paleček, Papež, Pauch, Paul, Pěsta, Pícha, Plevka, Poisl, Pošmura, Potužník, Probst, Předota,
Reichart, Růžička,
Říman,
Schrekinge, Sládek, Smíšek, Strnad, Střízek, Studler, Sýkora,
Šimek, Šísl, Šlemar, Špírek, Švec,
Talian, Tannenber, Toman, Toušek, Tůma,
Vaněček, Vařílek, Vastl, Velek, Velíšek, Vítek, Vlk, Vojta, Vyskočil,
Wagner
Zelenka, Zýka.

S výhodou redakčního předstihu máme dnes to potěšení představit jednu z nových kapitol do dalšího **Rejstříku ke jmennému fondu v soupisech osadníků římsko-katolických farností Prachaticka XIX. století**. Text bude součástí třetího dílu publikace Dr. Jana Antonína Magera, připravované k sešitovému vydání v edici Pramínek a nyní věnované příjmením z vimperského spádového území, které také přísluší k Prachaticku - Stachy, Korkusova Huť, Nicov, Svatá Maří, Šumavské Hoštice a další zajímavá a rodopisně dosud méně dotčená místa.

Soupis obyvatelstva vybraného území v přesně určené době a uchované v archivech mají pro rodopisce vysokou vypovídací schopnost. Obsahují čísla domů, jejich místní názvy, jméno, příjmení a profesi hospodáře (přednosty domácnosti) a u jmen jeho rodinných příslušníků pak vztah k němu, např. syn, dcera, tovaryš, apod. Bývá tu uveden i věk počtem let nebo celým datem narození a jiné doplňující údaje. Nález hledaného příjmení tu může pro badatele znamenat nový směr v dalším pátrání.

První rejstřík vydaný v Pramínku 2003 obsahoval celkem 1589 českých i německých příjmení osadníků z farností prachatického vikariátu z let 1807-1874 pro Prachatice, Vlachovo Březí, Lhenice, Vitéjovice, Chroboly a Frantoly. Druhý díl rejstříků (Pramínek 2005) přinesl seznamy dohromady 1884 příjmení obyvatel, zaznamenaných ve farnostech Lažiště, Husinec, Dub, Němčice, Ktiš, Zbytiny, Křišťanov a Pěkná.

Dnešní ukázkou z chystaného třetího dílu rejstříků rádi reagujeme na četné dotazy našich čtenářů k jeho příští náplni, protože pro mnohé z nich už byla prvním podnětem k badatelské návštěvě pramenného bohatství prachatického Státního okresního archivu.

red.